

Милан Цмелић (Шибеник, 17. априла 1925. - Београд, 30. март 1995.), био је правник и сликар.

Дипломирао је на Правном факултету у Београду. Сликаство је учио приватно код Ђорђа Илића, а као корисник стипендије Фонда Моше Пијаде боравио је на умјетничком усавршавању у Паризу. Учесник је НОБ од 1941. године (носилац је парзизанске споменице 1941.). Оставио је плодан опус сликарских остварења, а излагао је од 1952. године у Београду (самостално 5 пута), Загребу, Љубљани, Ровињу и Славонском Броду. Учествовао је готово на свим значајним колективним изложбама југословенске умјетности у земљи и иностранству.

У почетку је сликао мртве природе "снажних кроматских контраста и његоване материје. У трагу магичног реализма и енформела слиједе прикази старих градова и здање, носталгичних и метафизичких угођаја (*Недељно поподне 1969, Камени град 1978*). Поступак му је илузинистички, а наглашене су типичне појединости елемента (*Цвијеће на прозору 1981*). У новијим дјелима приближава се монохромији, истиче рељефност ствари." (Ликовна Енциклопедија Југославије).

Ретроспективна изложба приређена му је 1988. у павиљону Цвјете Зузурић у Београду. Добио је више награда (12) за сликарство (Октобарску награду Београда 1979, Златну плакету УЛУС-а 1972, идр),носилац је ратних и мирнодопских одликовања. Говорио је француски.

Умро је и кремиран на Новом Гробљу у Београду. [1]

Галерија

{gallery}slikari/m_cmelic{/gallery}

Напомена

- Фотографије дјела су преузета уз одобрење са интернет презентације *Виртуелна уметност југоисточне Европе*: www.arte.rs

Референце

1. 1.^ Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине – биографије* (3. том, стр. 1033-1034); Нови Сад: Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0317-0